

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії

О. В. Поркуян

« 01 » вересня 2018 р.

ПРОГРАМА

фахового вступного випробування
для прийому на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра
(зі скороченим терміном навчання)
за спеціальністю 274 – «Автомобільний транспорт»
на основі здобутого раніше освітнього ступеня
або освітньо-кваліфікаційного рівня

Програма складена на підставі робочого навчального плану підготовки бакалаврів за спеціальністю 274 – «Автомобільний транспорт»

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

_____ к.т.н. Климаш А.О.

_____ к.т.н. Полупан Є.В.

_____ к.т.н. Шевченко С.І.

Вступник повинен продемонструвати фундаментальні і професійно-орієнтовані уміння та знання щодо узагальненого об'єкта праці і здатність вирішувати типові професійні завдання, передбачені для відповідного рівня.

Необхідний обсяг знань вступника, що має освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста з напрямку підготовки «Автомобільний транспорт» забезпечують нормативні дисципліни, передбачені навчальним планом.

ЗМІСТ РОЗДІЛІВ ПРОГРАМИ ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ ЩОДО ЗАРАХУВАННЯ НА 3-Й КУРС НАВЧАННЯ

1. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МАШИН. ВПЛИВ УМОВ ЕКСПЛУАТАЦІЇ НА ТЕХНІЧНИЙ СТАН АВТОМОБІЛІВ

Основні технічні проблеми на автомобільному транспорті і шляхи їх вирішення. Складові частини ефективності використання автомобілів. Роль технічної експлуатації і обслуговування автомобілів.

Вплив умов експлуатації на технічний стан автомобілів. Види зміни технічного стану автомобілів. Дія умов експлуатації на технічний стан машин. Дорожні умови, умови руху, природно-кліматичні і сезонні умови, транспортні умови.

2. ФІЗИЧНІ ОСНОВИ ЗНОСУ СПОЛУЧЕНЬ АВТОМОБІЛЯ. ОСНОВИ ТЕОРІЇ НАДІЙНОСТІ МАШИН

Характеристика зношування, пластичних деформацій, втомного руйнування, корозії, фізико-хімічних змін в матеріалі.

Основні положення теорії надійності машин. Складові надійності машин. Критерії надійності. Поняття працездатність, несправність технічного стану, відмови. Види та класифікація відмов.

3. ЗАКОНОМІРНОСТІ, ЩО ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ЗМІНУ ТЕХНІЧНОГО СТАНУ МАШИН. БЕЗВІДМОВНІСТЬ МАШИН. ПОКАЗНИКИ МАШИН, ЩО НЕ ВІДНОВЛЮЮТЬСЯ. ПОКАЗНИКИ МАШИН, ЩО ВІДНОВЛЮЮТЬСЯ.

Функціональні та випадкові процеси. Основні характеристики випадкових процесів. Функції розподілу випадкової величини, що застосовуються для опису несправностей.

Особливості експлуатації машин, що відновлюються, показники безвідмовності систем, що відновлюються. Середня наработка до відмови, параметр потоку відмов, ведуча функція параметру потоку відмов.

4. СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ І РЕМОНТУ АВТОМОБІЛІВ. НОРМАТИВНА БАЗА СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ І РЕМОНТУ АВТОМОБІЛІВ. ДІАГНОСТУВАННЯ ЯК ВИД ТЕХНІЧНИХ ВПЛИВІВ. ОСНОВНІ ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ ПРОФІЛАКТИЧНИХ РОБІТ.

Діюча система технічного обслуговування і ремонту автомобілів її аналіз і

основні недоліки. Система ТО і ремонту за технічним станом.

Методи визначення періодичності технічних впливів. Періодичність профілактичних робіт по видам. Принципи розподілу трудомісткості робіт по щоденному, першому, другому, сезонному обслуговуванням. Зразковий перелік за основними видами робіт.

Характеристика діагностування. Діагностичні параметри. Властивості діагностичних параметрів. Застосування теорії інформації для розробки нормативної бази діагностування.

Принцип проведення профілактичних прибиральних, мийних, кріпильних та мастильних робіт. Притиральні та мийні роботи. Режими і параметри технологічних операцій. Устаткування для виконання робіт. Режими та параметри кріпильних та мастильних робіт. Види мастильних робіт. Особливості технології та устаткування.

ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Вступник повинен

знати:

- спеціальну термінологію у галузі забезпечення експлуатаційної надійності автомобілів;
- систему організації технічного обслуговування та ремонту автомобілів;
- основні технологічні процеси технічного обслуговування та ремонту автомобіля у цілому, його агрегатів, систем і механізмів;
- будову та принцип дії спеціальних стендів, приладів та пристроїв;
- вплив технічного стану на економічні показники роботи рухомого складу.

уміти:

- користуватися спеціальною літературою, стандартами та нормами;
- розробляти технологічні процеси технічного обслуговування та ремонту автомобіля у цілому, його агрегатів, систем і механізмів в умовах конкретного виробництва;
- розраховувати величину ресурсів, потрібних для забезпечення організаційної надійності автомобілів;
- створювати конструкторську та технологічну документацію згідно з вимогами діючих стандартів;
- застосовувати основні положення взаємозамінності, стандартизації та технічних вимірювань;
- визначати норми витрат паливно-мастильних матеріалів; застосовувати технології антикорозійних покриттів; організувати госпрозрахунок на основі застосування науково обґрунтованих режимів експлуатації й обслуговування.

мати уявлення про:

- місце дисципліни в системі наукових знань;
- обслуговування та ремонт спеціального устаткування;
- основні марки автоексплуатаційних матеріалів та умови їх застосування;
- методи підготовки технічного забезпечення експлуатації нових моделей рухомого складу.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання рівня підготовки, тобто знань і умінь вступника, відбувається на підставі наступних критеріїв:

1. Правильність відповіді;
2. Ступінь усвідомлення програмного матеріалу;
3. Вміння користуватись засвоєним матеріалом.

Результати додаткового фахового вступного випробування оцінюються за 12-бальною шкалою з урахування вищезазначених критеріїв за наступною шкалою.

Кожному абітурієнту пропонується надати відповіді на 8 обов'язкових запитань, які охоплюють матеріал, висвітлений у змістовних модулях навчальних дисциплін, по одному з кожного із змістовних модулів, що містять змістові модулі, які виносяться на державну атестацію згідно освітньо-кваліфікаційної характеристики бакалавра.

Кожна правильна відповідь на тестові завдання оцінюється в 1,5 бали. Таким чином, за умови правильної відповіді на всі 8 запитань білету студент отримує 12 балів за 12-бальною шкалою оцінювання знань та практичних умінь студентів.

У таблиці встановлено співвідношення між різними шкалами оцінювання.

Оцінка за національною шкалою	Кількість балів за 12-бальною шкалою	Кількість балів тестового завдання	Кількість правильних відповідей тестового завдання
Відмінно	12	12,0	8
Відмінно	11	10,5	7
Добре	9	9,0	6
Добре	8	7,5	5
Задовільно	6	6,0	4
Задовільно	5	4,5	3
Незадовільно	3	3,0	2
Незадовільно	2	1,5	1

Незадовільний рівень підготовки (оцінка: Незадовільно, менше 4) є недостатнім для участі у рейтинговому конкурсі на зарахування.

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Калиский В.С., Манзон А.И., Нагула Г.Е. Автомобиль категории «С»: Учебник водителя. М.: Транспорт, 1988. 335с.
2. Кленников В.М., Ильин Н.М., Буралев Ю.В. Автомобиль категории «В»: Учебник водителя. М.: Транспорт, 1988. 320с.
3. Круглов С.М. Устройство, техническое обслуживание и ремонт легковых автомобилей. М.: Высшая школа, 1987. 336с.
4. Михайловский Е.В. и др. Устройство автомобиля: Учебник для учащихся автотранспортных техникумов/Е.В. Михайловский, К.Б. Серебряков, Е.Я. Тур. – 6-е изд., стереотип. – М.: Машиностроение, 1987. – 352с.: ил.
5. Техническое обслуживание и ремонт автомобилей/ Ю.И. Боровских, Ю.В. Буралев, К.А. Морозов, В.М. Никифоров. М.: Высшая школа, 1988. 224с.
6. Роговцев В.Л., Пузанков А.Г., Олдфильд В.Д. Устройство и эксплуатация автотранспортных средств: Учебник водителя. М.: Транспорт, 1989. 432с.

Завідувач кафедри залізничного,
автомобільного транспорту та
підйомно-транспортних машин, д.т.н.,
професор

 М.І. Горбунов

Голова фахової атестаційної
комісії, к.т.н., доцент

 С.В. Кузьменко